

Doktori (PhD) értekezés tézisei

Az európai uniós védjegy lajstromozását feltétlen kizáró okok vizsgálata az európai uniós joggyakorlat alapján

Vigh Beáta

Témavezető: Dr. Kiss Tibor egyetemi docens

DEBRECENI EGYETEM
Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Debrecen, 2024

I. A kutatás témája és célkitűzései

A védjegyjog egy gyorsan, dinamikusan fejlődő jogterület, ahol a joggyakorlat szoros kapcsolatban áll a gazdasági fejlődéssel, az innováció, technológia és digitalizáció gyors fejlődése által életre hívott folyamatokkal. Az európai uniós védjegyrendszer kiemelkedő szerepet játszik az egységes piac és a tisztességes piaci verseny céljának megvalósításában, és 1994-es bevezetése óta többször módosult. Ezek a változások pedig azt mutatják, hogy az európai uniós védjegyjog folyamatosan igyekszik megfelelni a gazdasági és technológiai fejlődés kihívásainak.

A legutóbbi lényeges változást az európai uniós védjegyreform jelentette, amely az 1001/2017. Rendelet bevezetésében csúcsonyosodott ki, és számos módosítást vezetett be az európai uniós védjegyekre és az európai uniós védjegy lajstromozási folyamatra nézve.

A változások hatását a védjegybejelentők képviselőjében, szellemi tulajdonjogot gyakorló jogásként számos alkalommal megtapasztalhattam, ami kérdéseket indított el bennem elsősorban az európai uniós védjegyek lajstromozását feltétlen kizáró okok leküzdési lehetőségeivel kapcsolatban. Az európai uniós védjegyrendelet hatályba lépése óta (2017.október 1.) elegendő joggyakorlat halmozódott fel, ahhoz, hogy egy kutatás témáját képezhesse az európai uniós védjegy lajstromozását feltétlen kizáró okokra vonatkozóan.

Mivel a védjegyjog alkalmazásának az a kérdés a kiindulópontja, hogy mi az a megjelölés, illetve mi jellemzi azt a megjelölést, amely védjegyként lajstromozható, a jelen kutatás azoknak a lajstromozást feltétlen kizáró okoknak a tanulmányozására irányul - az Európai Bíróság joggyakorlatának alapján -, amelyek meghatározzák, hogy melyek azok a megjelölések, amelyek meghatározott előírások szerint ki vannak zárva a védjegyjogi oltalomból. A lajstromozást feltétlen kizáró okok tanulmányozása arra is választ ad, hogy mi a feltétele annak, hogy bármely megjelölés leküzdhesse ezeket a jogi akadályokat és európai uniós védjegyoltalomban részesüljön. Az európai uniós védjegy lajstromozását feltétlen kizáró kritériumok összessége az európai uniós védjegy jogintézményének egyik alappillére, ezért úgy gondolom, hogy fontos az erre vonatkozó európai bírósági joggyakorlat tendenciáinak megértése.

A kutatás célja megvizsgálni, hogy a védjegyreform által a védjegylajstromozást feltétlen kizáró okokra vonatkozóan bevezetett módosítások milyen hatással vannak a védjegylajstromozási eljárás alakulására az Európai Bíróság joggyakorlata alapján.

Az alap hipotézisem két részből állt: egyrészt azt feltételeztem, hogy a védjegyreform általi módosításoknak köszönhetően a védjegyek lajstromozására vonatkozó európai uniós szabályozás és joggyakorlat átfogóbbá, rugalmasabbá vált és az egységesség irányába mutat, növelve a védjegy lajstromozási folyamat kiszámíthatóságát, másrészt pedig, a lajstromozást feltétlen kizáró okok kibővítése és diverzifikálása a védjegyeknek, mint oltalmi formának a többi oltalmi formától való pontosabb, élesebb elkülönítéséhez vezet, ami a védjegy szerepét erősítheti a piaci versenyben.

Ezekből kiindulva, a kutatás az európai uniós joggyakorlat vizsgálatára alapozva, az európai uniós védjegy jog alakulására vonatkozó következő kérdésekre kereste a választ:

1. A lajstromozást feltétlen kizáró kritériumok módosítása a védjegyreform bevezetése által szigorította vagy könnyítette az európai uniós védjegyek lajstromozási eljárását?
2. A lajstromozást feltétlen kizáró kritériumok módosítása a védjegyreform által kiterjeszti-e a nem hagyományos védjegyek lajstromozási lehetőségeit?
3. A kutatás tanulmányozta azt a kérdést, hogy miként alakult a védjegy és más jog oltalmi intézmények (szabadalom, formatervezési minta, földrajzi árujelző, hagyományos különleges termék) viszonya az európai uniós joggyakorlat alapján.
4. A kutatás másik kérdése, hogy milyen hatással volt a védjegy fogalmára a lajstromozást feltétlen kizáró kritériumok módosítása a védjegyreform által.
5. A kutatás igyekezett feltárni a választ arra a kérdésre, hogy milyen összefüggések mutathatók ki a védjegy megkülönböztető képességének kritériumai és a védjegyreform által bevezetett módosítások között.

Összességében kíváncsi voltam arra, hogy a védjegyreform bevezetését követő joggyakorlat milyen irányt mutat a védjegyek lajstromozási folyamatára és az európai uniós védjegyrendszer

fejlődésére nézve, tekintetbe véve, hogy az Európai Bíróság védjegyreformot megelőző joggyakorlata előremutató volt, de számos olyan kihívással szembesült. Ilyen kihívások voltak korábban például a védjegy grafikai ábrázolásának követelménye, a védjegy és más jogtalmi formák közti átfedések, a műszaki megoldások kizárólagos, örökké tartó jogi oltalmának megszerzésére irányuló törekvések, a védjegyek szokványossá válása stb.

II. Az értekezés tartalmi tagolása

A dolgozat felépítése és a kutatás logikai gondolatmenete az 1001/2017. európai uniós védjegyet szabályozó rendelet szerkezeti felépítéséhez igazodik.

Az európai uniós védjegy lajstromozását feltétlen kizáró okok tanulmányozása úgy gondolom nem lehetséges jogelméleti megalapozás nélkül, illetve az európai uniós védjegy jog helyének megkeresése nélkül, a jogágak viszonylatában. Éppen ezért a dolgozat első része röviden bemutatja a védjegy jogot és megpróbálja elhelyezni az európai uniós védjegy jogot a jogágak viszonylatában, tekintetbe véve a polgári jog keretei között az iparjogvédelem területén elfoglalt helyét.

A védjegy jog az iparjogvédelem területéhez tartozó jogág, ami a szellemi alkotások jogának szerves részét képezi. Itt feladatomban láttam röviden kitérni a „szellemi alkotások”, „szellemi tulajdonjog” és az angol „intellectual property” kifejezések egymáshoz való viszonyára. A védjegy jog vonatkozásában, tekintve a kifejezések időbeli módosulását, úgy gondolom, hogy mind a „szellemi alkotások joga”, mind pedig a „szellemi tulajdonjog” kifejezés elfogadható és helyes, a „szellemi tulajdonjog” mai európai uniós jogszabályok nyelvhasználatának megfelelő kifejezés. Mindazonáltal, ott, ahol a szakirodalmi hivatkozások megkívánják a „szellemi alkotások” kifejezés használatát, ott annak megfelelően használok ezt a fogalmat.

A védjegy jogintézményének lényegét már Beck Salamon, a védjegy jog szakirodalmának korai megteremtője úgy határozta meg, hogy az egyrészt az áruk megkülönböztetésére vonatkozó erejében,¹ másrészt pedig a gazdasági értékében áll, amelyet a vállalatnak képes adni.² A kiváló magyar jogtudós megállapítása szerint „gazdaságilag a védjegynek a közönség körében való

---

¹ DR. BECK Salamon: *Magyar védjegy jog*, Kertész József Könyvnyomdája, Karcag, 1934, 1-15.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/SZTNH_Konyvek_0060/?pg=24&layout=s (utolsó letöltés 2024.09.14)

² DR. BECK (1934) i.m. 76 -80.

ismertsége, a védjegy megszerzett tekintélye juttat értéket.”³ Ez a megállapítás ma is rendkívül időszerű és helytálló, ugyanakkor a védjegyre nézve általánosan alkalmazható. A védjegy fogalmát ma úgy határozhatjuk meg, hogy az olyan megjelölés, amely alkalmas áruknak vagy szolgáltatásoknak más áruktól vagy szolgáltatásoktól való megkülönböztetésére és amelynek használata kizárólagos jelleggel a védjegyoltalom jogosultját illeti meg.⁴

A védjegy jogintézmények rövid bemutatása során kitértem a jóhírű védjegy, a védjegy funkcióinak és más jogterületekkel való összefüggéseinek rövid bemutatására a szakirodalom alapján. A védjegy funkcióinak szerepe, illetve a versenyjoggal és fogyasztóvédelemmel való összefüggései olyan kérdések, amelyek végig elengedhetetlenül felmerülnek a lajstromozást feltétlen kizáró okok alkalmazása során, így a dolgozatban is többször rámutatok ezekre a joggyakorlat elemzésével kapcsolatosan.

Mivel a dolgozat tematikája az európai uniós védjegyrendszer, ezért rendszertani szempontból az általánostól a speciális irányába haladva igyekeztem rávilágítani az európai uniós védjegyrendszer és az európai uniós védjegy helyére és szerepére az európai szellemi tulajdonjogok rendszerében.

A dolgozat második fejezete az európai uniós védjegyreform történeti előzményeivel és előkészítésével foglalkozik. Először bemutatja röviden az európai közösségi védjegyrendszer 1994-es létrehozásának előzményeit. A dolgozatnak nem célja a történeti összehasonlítás, ezért nem tér ki külön a közösségi védjegyről szóló 40/94 EU Tanács Rendelet és a Tanács közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete elemzésére, de röviden bemutatja azokat a folyamatokat és állásfoglalásokat, amelyek rámutattak az európai uniós védjegyreform szükségességére és előkészítették azt.

Ezt követően a dolgozat röviden bemutatja azokat a jogszabályokat, amelyekből az európai uniós védjegyreform csomag állt, kiemelve és röviden összefoglalva azokat a módosításokat, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács 2017/1001 rendelete az európai uniós védjegyről tartalmaz az európai uniós védjegyrendszerre nézve.

Az európai uniós védjegyrendszer átalakulásának és az európai uniós védjegy lajstromozási feltételei módosulásának tanulmányozásához elengedhetetlen annak az intézményi keretnek a

---

³ DR. BECK (1934) i.m. 76.

⁴ CSÉCSY György: *Védjegyjog és piacgazdaság*, Novotni Alapítvány a Magánjog Fejlesztéséért, Miskolc, 2001, 37.

bemutatása, amely tulajdonképpen a védjegyrendszer működtetője, a védjegyreform mozgatórugója és a változások alkalmazója.

Ennek megfelelően a dolgozat IV. fejezete bemutatja az Európai Unió Bíróságának a védjegy jog területén kifejtett jogfejlesztő és jogalkalmazó tevékenységét, illetve az EUIPO védjegyek lajstromozásával kapcsolatos tevékenységét. Tekintettel arra, hogy az európai bírósági joggyakorlat jelentős hatással volt a védjegyreform kialakulására, illetve az európai uniós bírósági joggyakorlatot követi az EUIPO a védjegyek lajstromozására vonatkozó döntéseiben, a megközelítésem kiindulópontja az Európai Unió Bíróságának bemutatása, majd ezt követi az EUIPO lajstromozási tevékenységére vonatkozó összefoglaló. Az Európai Unió Bíróságának tevékenységét a közvetlen és előzetes döntéshozatali eljárások perspektívájából, míg az EUIPO tevékenységét a védjegy lajstromozás hatékonyságának növelése perspektívájából mutattam be.

Ezt követően a dolgozat V. fejezete a védjegy fogalmának átalakulását tárgyalja, különös tekintettel a védjegy megkülönböztető képességére, ugyanis a védjegy fogalmának jelentése és annak értelmezése a kiindulópontja a védjegy lajstromozási feltételei alkalmazásának is a joggyakorlatban.

A védjegy fogalma nemcsak a kifejezések szintjén alakult át, és vált „közösségi védjegyből” „európai uniós védjeggyé” a 2424/2015. Rendelet által bevezetett módosításoknak köszönhetően, de a védjegyként lajstromozható megjelölés meghatározása is teljesen átalakult annak köszönhetően, hogy a Sieckmann – kritériumok⁵ beépültek a jogi szabályozásba. Az 1001/2017-es Rendeletből már eltűnt a kötelező grafikai ábrázolhatóság követelménye és ezáltal az eddig ismert új típusú védjegyek is konkrét jogalapot nyertek a lajstromozásra és elismertté váltak a védjegyrendszerben a 626/2018. Végrehajtási Rendelet védjegykategóriák megjelenítését meghatározó feltételek révén. Ennek okán a dolgozat a megkülönböztető képességet a nem hagyományos védjegyek tekintetében külön körül járja.

Az V. fejezet 2. alfejezetében külön kitértem a megkülönböztető képesség áruosztályok szerint történő vizsgálatára. A jogelv, miszerint a védjegy megkülönböztető képességét mindig csak kizárólag azoknak az áruosztályoknak és az áruosztályokon belül azoknak a termék-, szolgáltatás-csoportoknak a vonatkozásában kell elemezni, amelyekre a megjelölése konkrétan vonatkozik, ahhoz járul hozzá, hogy a jogértelmezés pontosabb legyen és könnyítse a

---

⁵Case C-273/00, Ralf Sieckmann; Case C-104/01, Libertel Groep Bv. and Benelux Merkenbureau; <http://curia.europa.eu> (utolsó letöltés 2024.04.20.)

lajstromozást feltétlen kizáró ok leküzdését a bejelentő számára. Az európai uniós joggyakorlat szerint nemcsak a megkülönböztető képesség, hanem a többi lajstromozást kizáró ok fennállásának vizsgálatakor az elemzést azoknak a termék és szolgáltatás-csoportoknak a viszonylatában kell elvégezni, amelyekre a megjelölést használják. Ez az eljárás a jövőre nézve szűkíti a lajstromozást feltétlen kizáró okok alkalmazásának lehetőségeit.

A dolgozat a központi részében, a VI. fejezettől kezdődően tartalmazza a védjegy lajstromozást feltétlen kizáró okok tanulmányozását. Először megpróbáltam összefoglalni a lajstromozást feltétlen kizáró okok szerepét a védjegylajstromozási eljárásban, különös tekintettel a „közérdek fogalmára”, amely valamennyi feltétlen kizáró ok mögött megtalálható. A közérdek fogalmának értelmezése viszont a megközelítési perspektíva változása szerint módosul, annak függvényében, a fogyasztók vagy a versenytársak céljai és érdekei kerülnek előtérbe.

A dolgozat VII. fejezetében sorra vettem az európai uniós védjegy lajstromozását kizáró feltétlen okokat az 1001/2017. Rendelet 7. cikk 1) bekezdésének a)-m) pontja alapján és elemeztem azokat az európai uniós joggyakorlat alapján. Elemzésem kitért az eddig ismert hagyományos és nem hagyományos védjegy kategóriára, figyelembe véve ezek sajátosságait, az állandó ítélkezési gyakorlatban megjelenő legfontosabb jogelveket és esetleges ellentmondásokat.

A lajstromozást feltétlen kizáró okokat külön tagláló alfejezeteken belül kiemeltem az adott alfejezet problematikájához tartozó, az elemzés szempontjából jelentőséggel bíró résztémákat. Minden lajstromozást feltétlen kizáró ok tárgyalása végén megtalálható a tárgyalt ok alkalmazásával kapcsolatos összegzés, illetve következtetések.

A VII. fejezet záró alfejezetében megkíséreltem sorra venni és röviden összefoglalni azokat a szempontokat, amelyek kiemelkednek az európai uniós joggyakorlatban a védjegy lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálata során: egységesség, a védjegy azonosító funkciója, az érintett közönség meghatározása, a lajstromozást feltétlen kizáró okok egymástól független vizsgálata a közérdek viszonylatában, a lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálata az áruosztályok viszonylatában.

III. A kutatás módszertana

Az ok-okozati összefüggések megismerésére választott kutatási módszer a tartalomelemzés, normaelemzés, a szakirodalmi vélemények tanulmányozása, meglévő statisztikák elemzése, azaz a leíró-elemző módszer.

A kutatásnak nem célja az összehasonlító kutatás módszereivel dolgozni sem a kutatás történeti aspektusait tekintve, sem pedig más védjegyjogi rendszereket, vagy a tagállamok védjegyjogát tekintve. Azt gondolom, hogy egy – egy, a védjegy lajstromozását feltétlen kizáró ok vizsgálata több ország védjegyjogát összehasonlítva akár külön-külön kutatások témáját is képezheti a jövőben, mint ahogyan az európai uniós védjegyjog története, vagy éppen a közérdek fogalmának, vagy a védjegy funkcionak történeti megközelítése az európai védjegyjogban. Ezeket a jelen kutatás nem tekinti céljának.

A dolgozat megpróbálja a választott kutatási módszereket úgy összeegyeztetni és alkalmazni, hogy azok a kutatás tárgyát illetően értelmezhető eredményekhez vezessenek, illetve feltárják a logikai összefüggéseket.

A kutatás elsősorban a 2016. január 1. – 2023. december 31. időszakban létrejött európai bírósági joggyakorlat bemutatására irányul az európai uniós védjegyek lajstromozását abszolút kizáró okok vonatkozásában, de ott, ahol az ítélkezési gyakorlat állandósága, vagy az érvelés logikája indokolja, nem zárja ki a korábbi időszak joggyakorlatának elemzését, vagy az arra való hivatkozást. A kutatás témáját tekintve indokoltnak láttam több olyan jogesetet is ismertetni, amelyek bár nem védjegyreform által bevezetett jogszabályok hatálya alá tartoztak, hanem korábbi joggyakorlat részét képezik, de relevánsak, mivel ezek nélkül az állandó ítélkezési gyakorlat, illetve a joggyakorlat fejlődésének irányának a bemutatása lehetetlen lenne.

Az európai uniós védjegyjog viszonylag fiatal jogterület, amelynek szakirodalma más, nagymúltra visszatekintő jogterületekhez viszonyítva kevésbé gazdag, de az utóbbi években dinamikus fejlődést mutat.

A védjegyreform bevezetésétől a jelen kutatás kezdetéig viszonylag rövid időtartam telt el, még akkor is, ha a 2016. március 23-án hatályba lépett 2424/2015 módosító Rendeletet tekintjük kiindulópontnak, amelyet a 2017. október elsején hatályba lépett 1001/2017. Rendelet váltott.

Emiatt a vizsgált időszakban viszonylag kevés monográfia jelent meg az európai uniós védjegyjogra vonatkozóan, ezért a szakirodalom tanulmányozásakor nagymértékben a szakcikkekre és tanulmányokra fókuszáltam.

Ami a magyarországi szakirodalmat illeti, elsősorban dr. Csécsy György, dr. Vida Sándor, dr. Tattay Levente, dr. Pintz György, dr. Lontai Endre, dr. Millisits Endre, dr. Szalai Péter, dr. Lukácsi Péter, dr. Udvarhelyiné dr. Sági Edit szakértők monográfiáit, tanulmányait és szakcikkeit használtam fel. Az ítélkezési gyakorlat elemzésében figyelembe vettem az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle folyóiratban megjelent írásokat a tanulmányozott korszakra vonatkozóan.

A külföldi szakirodalom tekintetében főként dr. Anette Kur, dr. Martin Stenftleben, dr. Irene Calboli, dr. Jane C. Ginsburg, dr. Alexander von Mühlendahl, Graeme B. Dinwoodie, Mark D. Janis, Ansgar Ohly, Justine Pila, dr. Amanda Scarmadaglia, dr. Octavia Spineanu-Matei szerzők európai uniós védjegyjoggal kapcsolatos munkáit használtam.

A kutatás során tanulmányoztam az INTA, a WIPO és az EUIPO kiadványait.

A kutatás során figyelembe vettem a Max Planck Institute által végzett európai uniós védjegyrendszerre vonatkozó kutatások eredményeit a védjegyreform előkészítésével és bevezetésével kapcsolatosan, illetve a különböző védjegykategóriák tanulmányozásához használtam az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala védjegyadatbázisát, a kutatás tárgyát képező időszakra vonatkozóan.

A dolgozat célja volt az európai uniós védjegy lajstromozását feltétlen kizáró okok módosulásainak bemutatása a védjegyreform keretei között és az európai uniós védjegy jog fejlődésének vizsgálata ebben a tekintetben, az európai uniós joggyakorlat alapján.

IV. Következtetések

Az európai uniós védjegyrendszer megreformálása átfogó kutatásokon alapszik és számos jogelméleti, jogpolitikai vita előzte meg. A védjegyreform célja az volt, hogy a védjegyoltalmi rendszert könnyebben hozzáférhetőbbé, egységesebbé, átláthatóbbá, biztonságosabbá, és rugalmasabbá tegye. A jogalkotó így akarta elérni azt, hogy az európai uniós védjegy a piaci verseny hatékony eszköze, s mint ilyen az egységes európai uniós piac megteremtésének egyik lényeges jogi eszköze is legyen.

A védjegyreform hatására a védjegy lajstromozást feltétlen kizáró okok módosulásainak köszönhetően a védjegy fogalma úgy vált átfogóbbá, hogy nemcsak újabb megjelölési kategóriákra lajstromozható, de egyben rugalmasabb és általánosabb, ami lehetővé teszi, hogy a jövőben kiterjeszhető legyen olyan innovatív megjelölési formákra is, amelyek a technológia és digitális világ fejlődésének mostani szintjén még nem jöttek létre. Ebben a szellemi tulajdoni oltalom esszenciája mutatkozik meg, hiszen a szellemi tulajdon védelmének az lenne az egyik alapcélja, hogy olyan új megoldásoknak biztosítson jogi oltalmat, amelyek gazdasági szempontból hasznosíthatók és ezáltal előmozdítsa és felpezsdítse a piaci versenyt és gazdasági fejlődést. A digitális fejlődés terén az igény az új védjegytypusokra máris megmutatkozik, hiszen a metaverzum keretei között is jönnek létre olyan megjelölések, amelyeket a tulajdonosuk védjegyként szeretne lajstromoztatni. Jelenleg például a virtuális térben létrehozott, virtuális termékek és szolgáltatások védjegyei nem jelentenek önálló védjegytypust, de lajstromozásukat lehetővé teszi a rugalmas európai uniós jogszabályi környezet. A virtuális világ és a technológia fejlődése még számos más védjegytypust is életre hívhat, amelyet ma nem láthatunk előre, mert a védjegyekről való gondolkodásunknak jelenleg korlátot szab az, hogy az eddig ismert emberi érzékekkel észlelhető megjelölések lajstromozásáról gondolkodunk a valós, általunk érzékelhető világban előállított termékek és szolgáltatások vonatkozásában. Elképzelhető, hogy a jövőben a virtuális térben zajló piaci verseny által létrehívott védjegyek és az azokkal kapcsolatos joggyakorlat a lajstromozást feltétlen kizáró okok további módosulásait, pontosításait, védjegy kategóriák szerinti vizsgálati szempontok rendszerezését és kibővítését idézi elő.

A védjegyreformot alkotó jogszabályok bevezetési folyamatát áttekintve úgy tűnhet, hogy az, amit védjegyreformnak nevezünk, valójában természetes eredménye egy fokozatos változásnak, amelyet tükröztek a kodifikációs folyamat és a végrehajtási rendelkezések

változásai, mindazonáltal a védjegyreform új alapokra helyezte az európai uniós védjegy jogi oltalmát. Ezek az új alapok pedig azon a nézetten helyezkednek el, hogy ahhoz, hogy az európai uniós védjegy betölthesse célját az európai uniós piacgazdasági versenyben, az európai uniós védjegyrendszert egyre szélesebb körben elérhetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára.

Az európai uniós védjegyreform intézményi keretének tanulmányozása alapján megállapítható, hogy , az európai bíróság joggyakorlatának állásfoglalásai alakítják a jogszabályokat, és ehhez igazodnak az EUIPO védjegy-lajstromozásra vonatkozó Iránymutatásai. Ennek köszönhetően az Európai Bíróság jogértelmező és jogfejlesztő tevékenysége jelentős hatással van a védjegyjogi rendszer alakulására. AZ EUIPO igyekszik olyan elsődleges döntéseket hozni a védjegy-lajstromozási ügyekben, hogy azok megfelelési rátája minél magasabb legyen az Európai Bíróság döntéseivel. Ennek megfelelően, amikor az EUIPO hivatalból megvizsgálja a lajstromozást feltétlen kizáró okok fennállását a védjegy lajstromozási folyamat során, nagymértékben igazodik a bírósági joggyakorlat elveihez.

Az Európai Bíróság előtt a védjegyjogi ügyek jelentős része a védjegyek lajstromozásának anyagi jogi kérdéseivel kapcsolatos. A védjegyek lajstromozásával kapcsolatos anyagi jogi problematika első és legátfogóbb, leglényegesebb kérdéskörét a lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálata jelenti, ugyanis a lajstromozást abszolút kizáró okok hivatalból történő alkalmazása során dől el, hogy az adott termékre vagy szolgáltatásra vonatkozó megjelölés jogi oltalom alá helyezhető-e, vagy sem. Az Európai Bíróság joggyakorlata a feltétlen kizáró okok alkalmazásának átláthatóbbá, kiszámíthatóbbá alakítása irányába mutat.

Ami az európai uniós védjegyfogalmát illeti, a normaelemzés alapján megállapítható, hogy a védjegy meghatározása a védjegyreform során több alkalommal módosult, rávilágítva a folyamat dinamizmusára, minden alkalommal kiegészült és egyre inkább tükrözte az Európai Bíróságnak a korábbi joggyakorlat szerinti álláspontját.

A védjegybejelentés és az áruosztályok tekintetében meg lehet állapítani, hogy annak a követelménynek köszönhetően, miszerint pontosan meg kell határozni, hogy mely termékek vagy szolgáltatások tekintetében kérelmezi a bejelentő a védjegy lajstromozásának jóváhagyását, jelentősen megnövekedett a lajstromozási folyamat kiszámíthatósága is. Az ezzel kapcsolatos eredmény a verseny erősítése különböző piaci szegmenseken belül, bármilyen védjegyet tekintve, mivel a versenytársaknak alkalmuk nyílik azokat a lehetőségeket

kihasználni, ahol a védjegy „üresen hagyta az áruosztályt”, hacsak nem jóhírű védjegyről van szó. Ez a szabály egyben célirányosabbá teszi a lajstromozást feltétlen kizáró okok alkalmazását minden egyes védjegy tekintetében.

A megkülönböztető képesség fennállásának vizsgálatára vonatkozó európai bírósági joggyakorlat tartalmaz ellentmondásokat, amelyek elsősorban a szubjektivizmusnak tulajdoníthatók. Ennek megfelelően születtek olyan döntések, amelyek azt az elvet hangsúlyozták, hogy a védjegy valamely különleges összetevője biztosíthat megkülönböztető képességet a védjegynek, míg mások azt az elvet, miszerint a különböző, nem különleges összetevők egymással való kombinációja eredményezhet összességében megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyet. Az ellentmondást a védjegy által keltett „összbenyomás” fogalmában látszik feloldódni, amelyet valójában az határoz meg, hogy milyen az adott vásárlóközönség felfogása az adott védjegyről a termékek és/vagy szolgáltatások viszonylatában, amelyre alkalmazzák, illetve az elemző felfogása az adott védjegyről.

Az esztétikai eredmény vagy esztétikai elem, önmagában nem a megkülönböztető képesség fennállásának kritériuma a védjegyek esetében, hanem olyan tényező, amely a megjelölés vizsgálatának tárgyát képezheti a megkülönböztető képesség elemzése során és annak függvényében, hogy az objektív összehatás kialakításában milyen funkciója van, segítheti vagy gátolhatja a megkülönböztető képességre vonatkozó lajstromozást abszolút kizáró ok fennállásának leküzdését.

A tanulmányozott európai uniós joggyakorlatban találunk arra példákat, hogy azokat a vizsgálati szempontokat, amelyeket egy adott védjegy típus esetében figyelembe vett a jogalkalmazó, például a megkülönböztető képesség fennállásának, vagy a védjegy funkcionalitásának vizsgálatánál, analógiával alkalmazta más védjegy típusok esetén is. Ennek alapján felmerül a kérdés, hogy a vizsgálati szempontok analóg módon való alkalmazása milyen szabály szerint működhet, vagy milyen módon szabhatja meg az analóg alkalmazás lehetőségét. Például az elfogadható a joggyakorlat szerint, hogy egy térbeli védjegy megkülönböztető képességének vizsgálati szempontját rávetíti egy kétdimenziós, ábrás védjegyre, mintavédjegyre, vagy pozíció védjegyre. De ugyanannak a vizsgálati szempontnak analóg alkalmazása lehetséges vajon például egy térbeli és egy mozgásvédjegy esetén? A szempont egységessége vagy a védjegy típusok hasonlósága lehet a kiindulópont?

A széles körben ismert és használt szóbeli, ábrás vagy térbeli védjegyeket érinti elsősorban a szokványossá válás lehetősége, mivel kevésbé valószínű, hogy a védjegyreform által a szabályozásba is beemelt új, nem hagyományos védjegy kategóriák valamelyikére ilyen rövid időn belül a kizáró ok fennállásának vizsgálatát kellene elemezni. Annak vizsgálata, hogy miként válhat szokványossá egy mozgásvédjegy vagy hologram védjegy, talán a jövőben az eddigiekhez képest más viszonyítási elemek bevezetését is szükségessé teszi.

A legkomplexebb vizsgálati szempontrendszer alkalmazását az európai uniós joggyakorlat alapján az 1001/2017. Rendelet 7. cikk (1) bekezdés e) pontjában foglalt lajstromozást kizáró ok fennállásának vizsgálata tenné szükségessé. Itt nem beszélhetünk még egységessé vált, koherens szempontrendszerrel, de a térbeli védjegyek és a védjegy egyéb jellemzőinek funkcionalitását elemző joggyakorlat számos állásfoglalást megfogalmazott ezzel kapcsolatosan, amelyekből egy szempontrendszer is kialakítható. Az eddigi négylépcsős teszt, amely az EUIPO iránymutatásai szerint alkalmazható, a joggyakorlat fejlődése alapján árnyaltabbá alakítható és egységesíthető, a különböző védjegytypusok tekintetében. Kérdés továbbra is, hogy az „egyéb jellemző” fogalmának bevezetése automatikusan jogszerűen alkalmazhatóvá teszi-e ezt a feltétlen kizáró okot más típusú védjegyekre is mint a térbeli védjegyek? A joggyakorlat képes-e minden esetben ilyen objektív elemzési elveket alkalmazni?

Megfigyelhető az Európai Bíróságnak arra irányuló törekvése, hogy megakadályozza az időkorlát által határolt jogi oltalom átalakítását védjegyjogi oltalommá, amely az időszakos (10 évente) történő újítások révén korlátlan, exkluzív jogi oltalmat képes biztosítani a jogtulajdonos számára. A versenyjog szempontjából az a célja az Európai Bíróságnak, hogy kialakítsa azt a gyakorlatot a vállalkozások körében a piaci verseny szempontjából, hogy csak arra terjesszék ki a kizárólagos jellegű védelmi jogait, amit ténylegesen használnak is, vagyis csak azokra a termékekre és szolgáltatásokra nyerjék el az exkluzív védjegyjogokat, amelyekre valóban használják a védjegyet, de a műszaki megoldások és szabadalmaztatott megoldások permanens jogi védelme ne váljon lehetővé.

A védjegy lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálata alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy a védjegyreform kétféle hatást eredményezett a védjegyek lajstromozására vonatkozóan: egyrészt lehetővé tette a lajstromozható védjegy kategóriák diverzifikációját és bővítését, másrészt igyekszik a védjegyet, mint jogi oltalmi eszközt minél határozottabban elkülöníteni más jogi oltalmi formáktól és minőségjelzőktől, azáltal, hogy bővítette a

vizsgálható lajstromozást feltétlen kizáró okok számát és szigorította az egyes lajstromozási kritériumok értelmezését.

A védjegy más oltalmi formáktól való hangsúlyos elhatárolódása eredményezheti, hogy a védjegyjog is hangsúlyosabban elhatárolódik az iparjogvédelem más területeitől.

A védjegy pontos és egyértelmű elhatárolása a többi jogi oltalmi formától a védjegyjogi rendszer tekintetében a jogbiztonság megerősítését szolgálja. A védjegy funkciói szempontjából megerősíti a védjegy kereskedelmi eredetét azonosító funkciójának szerepét, mivel az erős megkülönböztető képességgel rendelkező védjegy a vásárló számára megkönnyíti a megjelölés szerint a termék vagy szolgáltatás azonosítását, a keresett termék kiválasztását. Ezzel a védjegy határozott elkülönítése más oltalmi formáktól hozzájárulhat a védjegy, mint versenyjogi eszköz megerősítéséhez. A kérdés az, hogy a feltétlen kizáró okok hatályának kiterjesztése nemcsak az iparjogvédelem körébe tartozó, hanem bármely más minőségjelzőre is, milyen hatást ér el a jogalkalmazásban. Az is kérdés, hogy jogelméleti szempontból milyen jelentősége lesz a jövőben annak, hogy bizonyos jogintézmények az iparjogvédelem tárgykörébe tartozó árujelzők, míg vannak más típusú minőségjelzők is. Ezt figyelembe véve hogyan fog hatni az elhatárolás, illetve kiterjesztés módja különböző, párhuzamosan létező jogi oltalmi formák működésére? A jövőbeni jogalkalmazás fogja megmutatni, hogy a védjegy képes-e megőrizni erős pozícióját és ezzel arányosan növekszik-e a sikeres védjegylajstromozások száma.

A lajstromozást feltétlen kizáró okok alkalmazása tekintetében fontos tényező a jogértelmezésben a nyelvi szempont. A nyelvi különbségek figyelembevétele ugyanolyan fontos a jogszabály értelmezésekor, mint a feltétlen kizáró okok alkalmazása során. Ezt igazolják egyrészt a nyelvi különbségek a jogszabály angol és magyar nyelvű változatában, amelyekre rámutattam a dolgozatban, illetve a leíró jellegű védjegyek, vagy közrendbe, közkerécsbe ütköző védjegyekre vonatkozó joggyakorlat..

A tanulmányozott európai uniós joggyakorlat alapján az 1001/2017. Rendelet által bevezetett új védjegy típusok, valamint azoknak a védjegy típusoknak a lajstromozása, amelyekre keretet teremt a jogszabály, de nem nevezi meg őket, akkor lesz egységesen elérhető, ha egységesen elérhető módon minden védjegy típusra vonatkozóan rendelkezésre fognak állni azok a technikai megoldások és lajstromozási technikai lehetőségek, amelyek lehetővé teszik a védjegyek objektív, pontos, tartós, bárki számára a lajstromban való elérhető megjelenítését. Ebben a tekintetben kérdés marad, hogy a jövőben megmaradnak a hatályos jogszabály által

ismertetett védjegy kategóriák, amelyek elsősorban az eddig ismert emberi érzékelési módokhoz kötöttek, vagy jelenhetnek meg olyan új védjegytipusok is, amelyek esetleg az érzékeléshez is külön eszközök használatát feltételezik.

Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatának vizsgálata arra enged következtetni, hogy bár lehetővé vált többféle védjegy kategóriába illő megjelölések védjegyjogi oltalom alá helyezése, az egyes védjegytipusokat érintő lajstromozást kizáró feltétlen okok értelmezését szigorúbb megközelítés jellemzi. A különböző, nem hagyományos védjegyeknek szigorú megfelelési feltételeket kell teljesíteniük, ahhoz, hogy leküzdhessék a lajstromozást abszolút kizáró okokat. A hagyományos típusú megjelölések tekintetében is egyre nehezebb a jogi oltalom elnyerése, de ennek oka abban keresendő, hogy a védjegybejelentések és lajstromozások egyre növekvő számának köszönhetően egyre inkább nehezzé válik olyan szóvédjegyek, ábrás megjelölések létrehozása, amelyek megfelelően különlegesek, nem váltak általánossá és nem leíró jellegűek. Az európai bírósági joggyakorlat szigorúbb jogértelmezési állásfoglalásai a lajstromozást kizáró feltétlen okokra vonatkozóan a különböző védjegy kategóriák viszonylatában versenyjogi célokat szolgál, ugyanis, így azok a megjelölések, amelyek jogi oltalom alá helyezett védjegyekké válnak, várhatóan erős kereskedelmi eredetet azonosító és megkülönböztető képességgel rendelkeznek az európai uniós piaci versenyben.

A lajstromozást feltétlen kizáró okokra vonatkozóan, a tanulmányozott időszak (2016. január 1. – 2023. december 31.) európai uniós joggyakorlata alapján kirajzolódni látszik az Európai Bíróság egy állandó, a legtöbb kérdést érintően egységes ítélkezési gyakorlata. Ugyanakkor, azt is figyelembe kell venni, hogy a különböző védjegyek sokfélesége miatt minden egyes védjegy lajstromozási jogesetet külön szükséges megvizsgálni, és esetről esetre értékel a bíróság. Ennek következtében előfordul, hogy hasonlóan tekinthető esetekben eltérő döntés született, ezt elsősorban a tényállás határozza meg.

Annak köszönhetően, hogy az 1001/2017. Rendelet előírásai szerint az európai uniós védjegy lajstromozását abszolút kizáró okok diverzifikálódnak és az új jogszabály bevezetett olyan védjegylajstromozást feltétlen kizáró okokat, amelyek korábban nem szerepeltek a szabályozásban, jogalapot teremtett arra, hogy a különböző megjelölések védjegyként való lajstromozási lehetőségeit többféle jogi oltalmi forma viszonylatában lehessen vizsgálni.

Az európai uniós védjegy lajstromozását abszolút kizáró okok fennállásának vizsgálata az Európai Bíróság joggyakorlata szerint szigorúbbá, árnyaltabbá vált, főként a nem hagyományos

védjegyek vonatkozásában, ami pedig a hagyományos védjegyeket illeti a vizsgálati szempontok sokkal inkább átláthatóbbá, egységessé és rendszerezetté váltak. A hagyományos védjegyek tekintetében a folyamat kiszámítható és az egységességre törekvő európai uniós joggyakorlatnak, illetve az EUIPO joggyakorlatot követő iránymutatásainak köszönhetően a lajstromozást feltétlen kizáró okok fennállásának vizsgálata szinte már standardizált. Ez a jogértelmezési megközelítés jelentősen hozzájárul a védjegy kereskedelmi eredetet azonosító jogi funkciójának megerősítéséhez és a védjegy, mint jogi oltalmi forma szerepének megerősítéséhez a piaci verseny körülményei között.

Az a tény, hogy az európai uniós védjegyek bejelentése széles körben elérhetővé vált, a lajstromozási folyamat pedig könnyen követhető a bejelentők számára, mert minden lépés digitálisan megoldható és tulajdonképpen csak internethozzáférésre van szükség az egyszerű lajstromozási folyamat végig kíséréséhez, jelentősen leegyszerűsítette a lajstromozási folyamatot. Ezt kiegészíti még a bárki által hozzáférhető európai uniós védjegy és joggyakorlat adatbázis, valamint a nyelvi akadályok leküzdése a fordítási platform segítségével.

Az egységessé váló európai uniós joggyakorlat kiszámíthatóvá teszi a lajstromozási folyamatot, és egyre inkább hozzájárul a lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálatának egyértelművé alakításához. Igaz ugyanakkor, hogy az egyes lajstromozást kizáró okok esetében nem léteznek még pontosan kidolgozott részletes, követhető szempontrendszerek.

De lege ferenda javaslatként megfogalmazható az európai uniós védjegy lajstromozást kizáró feltétlen okok tekintetében, hogy azokat a vizsgálati szempontokat, amelyekre vonatkozóan kialakult egy állandó ítélkezési gyakorlat, illetve egységes megközelítés az Európai Bíróság joggyakorlatában, mint például a megkülönböztető képesség vizsgálatának a szempontjai, a közkerölcsbe ütköző megjelölések vizsgálatának szempontjai, a műszaki hatás elérése vizsgálatának szempontjai, amennyiben a jogalkotó belefoglalná az európai uniós védjegyjogi rendelet végrehajtására vonatkozó jogszabályokba, hozzájárulna a jogbiztonság növeléséhez.

A védjegyreform olyan folyamatnak a része, amely azt eredményezheti, hogy az európai uniós védjegy lajstromozási folyamat belátható időn belül egy adminisztratív, ügyintézési folyamattá váljon, amelyet védjegyjogi szakértői tudás nélkül is sikeresen elvégezhet a bejelentő. Ezzel természetesen elérhető lenne a cél, amelyet az EUIPO Fellebbezési Tanácsa kinyilvánított, hogy a hivatal minél inkább megvalósítsa az európai uniós védjegy jog koherenciáját és tehermentesítse az Európai Bíróságot a tárgyalandó ügyek számának csökkentésével.

Természetesen ezek a törekvések, nem tudják teljes mértékben kizárni az európai uniós védjegyek lajstromozását feltétlen kizáró okok alkalmazása vonatkozásában a szubjektívizmust. A döntések standardizálásának magas foka esetén is, mivel az európai uniós védjegy jog alkalmazása eseteként történik, a tényállás pedig változó, mindig lesznek olyan típusú megjelölések, amelyek kihívást jelenthetnek akár a megjelenítés, akár a lajstromozást feltétlen kizáró okok vizsgálata szempontjából, hiszen a szellemi tulajdon jog dinamikája éppen attól érdekes, hogy mindig megpróbál alkalmazkodni az üzleti szféra újításaihoz, a gazdaság és technológia legújabb eredményeihez.

Nyilvántartási szám: DEENK/533/2024.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Vigh Beáta

Doktori Iskola: Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

MTMT azonosító: 10072837

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (6)

- Vigh, B.:** A hangvédjegyek lajstromozása az európai uniós védjegyreform által létrehozott változások keretei között.
Debreceni jogi műhely. közlésre elfogadva (-), [1-10], 2024. EISSN: 1786-5158.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: B
- Vigh, B.:** Törekvések és kihívások a provokatív védjegyek lajstromozását abszolút kizáró okok egységes értelmezésére az európai uniós jogharmonizáció keretei között.
Erdélyi Jogélet. közlésre elfogadva (-), [1-12], 2024. ISSN: 2734-6226.
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: B
- Vigh, B.:** A térbeli védjegyekre vonatkozó európai uniós joggyakorlat iránymutatásai a védjegyreform tükrében.
Pro futuro. 13 (1), 128-142, 2023. ISSN: 2063-1987.
DOI: <http://dx.doi.org/10.26521/profuturo/2023/1/13346>
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: A
- Vigh, B.:** Az európai uniós védjegy földrajzi jelzéseken alapuló abszolút kizáró lajstromozási kritériumai az Európai Bíróság joggyakorlatában.
Miskolci jogi szemle. 17 (4), 172-182, 2022. ISSN: 1788-0386.
DOI: <http://dx.doi.org/10.32980/MJSz.2022.4.2123>
MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság: A
- Vigh, B.:** Az európai uniós védjegyreform hatása a nem hagyományos európai uniós védjegyek lajstromozási lehetőségeire.
Studia iurisprudentiae doctorandorum Miskolciensium = Miskolci doktoranduszok jogtudományi tanulmányai. 22 (2), 253-270, 2021. ISSN: 1588-7901.
DOI: <http://dx.doi.org/10.46942/SIDM.2021.2.253-270>

6. **Vigh, B.:** Az európai uniós védjegy (EUTM) kizáró lajstromozási kritériumai módosulásának hatása a vállalkozások védjegyválasztására.

Külügyi Műhely. 2 (1), 75-96, 2020. EISSN: 2677-0288.

DOI: <http://dx.doi.org/10.36817/KM.2020.1.5>

További közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (3)

7. **Vigh, B.:** Mărcile sonore europene: scurte considerații privind situația mărcilor sonore europene conform jurisprudenței CJUE.

Revista de note studii și opinii juridice. 6, 1-5, 2022. ISSN: 2066-0944.

8. **Vigh, B.:** Scurte considerații privind rolul CJUE în dezvoltarea jurisprudenței privind mărcile europene.

Revista de note studii și opinii juridice. 1, 1-5, 2022. ISSN: 2066-0944.

9. **Vigh, B.:** Scurte considerații privind practica judiciară a CJUE elaborată referitor la mărcile tridimensionale sub egida reformei legislației mărcii europene.

Revista de note studii și opinii juridice. 7, 1-5, 2020. ISSN: 2066-0944.

MTA Állam- és Jogtudományi Bizottsága irányelvei szerint:

„A” kategóriás folyóiratban megjelent publikációk: 2, melyek közül az értekezés alapjául szolgál: 2

„B” kategóriás folyóiratban megjelent publikációk: 2, melyek közül az értekezés alapjául szolgál: 2

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudományometriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2024.10.29.

University Doctoral (PhD) Dissertation Abstract

**The study of absolute grounds for refusal of registration of an EU trademark based on
the EU case-law**

Vigh Beáta

Supervisor name Dr. Kiss Tibor associate professor

University of Debrecen
Marton Géza Doctoral School of Legal Studies

Debrecen, 2024

I. Research topic and objectives

Trademark law is a fast and dynamically developing area of law, where the case law is closely linked to economic development and the processes initiated by the rapid innovation, technology and digitalization. The EU trademark system plays a prominent role in achieving the objectives of the single market and fair competition and has been amended several times since its introduction in 1994. These changes show that EU trademark law is constantly evolving to meet the challenges of economic and technological development.

The most recent significant change was the EU Trademark Reform, culminating in the introduction of Regulation 1001/2017, which introduced several changes considering the EU trademark and the EU trademark registration process. I have experienced the impact of these changes on several occasions as an intellectual property lawyer representing trademark applicants, which has led me to ask questions about the possibilities to overcome the absolute grounds for refusal of registration of EU trademarks. Since the entry into force of the EU trademark regulation (1. October 2017.), sufficient case law had been accumulated to form the subject of a research on the absolute grounds for refusal of registration of an EU trademark.

Since the starting point for trademark law application is the following question: what is a sign and what are the characteristics of a sign that can be registered as a trademark? The present research aims to study the absolute grounds for refusal of registration, based on the case law of the European Court of Justice. The study of the absolute grounds for refusal also provides an answer to the question of what is required for any sign to overcome these legal obstacles and obtain protection for an EU trademark. The set of criteria for the absolute grounds for refusal of registration of an EU trademark is one of the pillars of the EU trademark legal institution, and therefore, I believe that it is important to understand the trends of the relevant EU case law.

The aim of the research is to examine the impact of the amendments introduced by the trademark reform considering the absolute grounds for refusal on the development of trademark registration procedures in the light of the CJUE case law.

My basic hypothesis consisted of two parts: firstly, I hypothesized that the amendments introduced by the trademark reform would make the EU regulation and jurisprudence on trademark registration more comprehensive, flexible and uniform, thus increasing the

predictability of the trademark registration process; and secondly, the expansion and diversification of the absolute grounds for refusal would lead to a more precise and sharp distinction between the trademark as a protected sign and other forms of protection, which could strengthen the role of trademarks in market competition.

Starting from this point, the research sought to answer the following questions on the development of EU trademark law, based on the study of EU case law:

Has the introduction of the trademark reform amended the absolute grounds for refusal in a way that made the registration procedure for EU trademarks stricter or easier?

Does the amendment of the criteria for absolute grounds for refusal due to the trademark reform extend the registration possibilities for non-traditional trademarks?

The research studied how the relationship between trademarks and other legal protection institutions (patents, designs, geographical indications, traditional specialities guaranteed) has evolved in the light of EU case law.

Another question of the research is: what impact had the amendment of the absolute grounds for refusal on the concept of EU trademark?

The research sought to explore the question: what connections may be found between the criteria of distinctiveness of the trademark and the changes introduced by the trademark reform?

Overall, I was curious to see what impact the CJUE jurisprudence guidelines have on the trademark registration process and on the development of the EU trademark system, following the introduction of the trademark reform, as the CJUE case law prior to the trademark reform was forward-looking, but faced challenges. Such challenges included, for example, the requirement for a graphic representation of the mark, the overlap between the mark and other forms of protection, the desire to obtain exclusive and perpetual legal protection for technical solutions, the customary nature of marks, etc.

II. Content structure of the thesis

The structure of the thesis and the logical flow of the research is based on the structure of the EU trademark regulation 1001/2017.

I believe that it is not possible to study the absolute grounds for refusal of registration of an EU trademark without studying the theory and without finding the place of EU trademark law in relation to the other branches of law. For this reason, the first part of this thesis will briefly introduce trademark law and attempts to place EU trademark law considering the field of industrial property within the framework of civil law.

Trademark law represents a part of industrial property law, which is situated in the wider field of intellectual property law. Here I have briefly discussed the relationship between the terms "intellectual works", "intellectual property rights" and "intellectual property". Regarding trademark law, given the way the terms have changed over time, I believe that both the terms 'intellectual works rights' and 'intellectual property rights' are acceptable and correct, with 'intellectual property rights' being the correct term in the language used in EU legislation today. However, where the references in the literature require the use of the term 'intellectual works', I use the term accordingly.

The essence of the legal institution of the trademark was defined by Beck Salamon, an early creator of the literature on trademark law, as consisting in its power to distinguish goods,¹ and in the economic value it can give to a company². According to the eminent Hungarian jurist, "economically, the value of a trademark is conferred by the public's familiarity with it, by the prestige it has acquired."³ This statement is still very timely and opportune today, but it is also applicable to trademarks in general. Today, the concept of a trademark can be defined as a sign which is capable of distinguishing goods or services from other goods or services and the use of which is exclusively reserved to the proprietor of the trademark.⁴

During a brief introduction to the legal institutions of trademark law, I briefly described the trademark with a reputation, the trademark's functions and its relationship with other areas of

---

¹ DR.BECK Salamon: *Hungarian Trademark Law*, József Kertész Könyvdruckdája, Karcag, 1934, 1-15.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/SZTNH_Konyvek_0060/?pg=24&layout=s (last download 14.09.2024)

² DR BECK (1934) i.m. 76 -80.

³ DR BECK (1934) i.m. 76.

⁴ CSÉCSY (2001) i.m. 37.

law, based on the literature. The role of the trademark's function and its relationship with competition law and consumer protection are issues that are inevitably raised when the absolute grounds for refusal are applied during the trademark registration process, and I will therefore refer to them several times in this thesis in connection with the analysis of case law.

Since the topic of this thesis is the EU trademark system, I have tried to highlight the place and role of the EU trademark system and the EU trademark in the European intellectual property rights system, from a taxonomic point of view, moving from the general to the specific.

The II. chapter of the thesis deals with the historical background and preparation of the EU trademark reform. It first briefly describes the background to the creation of the European Community trademark system in 1994. It does not aim to make a historical comparison, and therefore does not specifically analyse Council Regulation (EC) No 40/94 on the Community trademark and Council Regulation (EC) No 207/2009 on the Community trademark, but briefly describes the processes and resolutions that highlighted the need for and prepared the EU trademark reform.

The paper will then briefly present the legislation of which the EU trademark reform package consists, highlighting and briefly summarising the changes concerning the EU trademark system reflected by the Regulation (EC) No.2017/1001 of the European Parliament and of the Council on the European Union trademark.

In order to study the transformation of the EU trademark system and the changes introduced to the registration conditions of the EU trademark, it is essential to describe the institutional framework which is actually the operator of the EU trademark system, the driving force behind the trademark reform and the agent of change.

Accordingly, Chapter IV of this thesis describes the development and enforcement activities of the Court of Justice of the European Union in the field of trademark law and the activities of the EUIPO in relation to trademark registration. Given the fact, that the jurisprudence of the CJUE has had a significant influence on the process of development of trademark reform and that the CJUE's jurisprudence is followed by the EUIPO in its decisions on trademark registration, the starting point of my approach is a briefly introduction of the CJUE activity considering intellectual property rights, followed by a summary of EUIPO's trademark

registration activities. I have presented the activities of the Court of Justice of the European Union from the perspective of direct and preliminary ruling procedures, while I have presented the activities of the EUIPO from the perspective of increasing the efficiency of trademark registration.

Subsequently, Chapter V of the thesis discusses the evolution of the concept of trademark, with particular reference to the distinctive character of the trademark, since the meaning of the concept of trademark and its interpretation is to be considered the starting point for the application of the conditions for registration of trademarks according to jurisprudence.

The concept of trademark has not only been changed at the level of terms and has become from a "Community trademark" into a "European Union trademark", thanks to the amendments introduced by Regulation 2424/2015, but also the definition of a sign eligible for trademark protection has been completely transformed, thanks to the incorporation of the Sieckmann criteria⁵ into the judicial norms of the new legislation. The requirement of mandatory graphic representation of a sign has been removed from the Regulation 1001/2017 and thus the new types of trademarks known so far have gained a specific legal basis for registration and have become recognised by the trademark system due to the conditions for the representation of trademark categories introduced by the Implementing Regulation 626/2018. For this reason, the distinctive character of non-traditional trademarks will be addressed separately in this thesis.

In Chapter V, subchapter 2, I specifically addressed the assessment of distinctiveness by class of goods. The legal principle which says that the distinctive character of a trademark must always be analysed only by reference to the classes of goods and services in respect of which the registration has been applied for, and moreover within those classes, the groups of goods or services to which the sign discussed specifically relates, contributes to a more precise interpretation of the law and makes it easier for the applicant to overcome the absolute ground for refusal. According to EU case-law, when analysing the thresholds of distinctiveness and the existence of other grounds for refusal of registration, the examination must be carried out only in relation to the categories of goods and services for which the sign is used and applied for. This procedure narrows the application possibilities of the absolute grounds for refusal of registration to trademarks in the future.

---

⁵Case C-273/00, Ralf Sieckmann; Case C-104/01, Libertel Groep Bv. and Benelux Merkenbureau; <http://curia.europa.eu> (last download 2024.04.20.)

The central part of the thesis, which in fact starts with Chapter VI., contains a study of absolute grounds for refusal of registration of a trademark. First, I have tried to summarise the role of absolute grounds for refusal played all along the trademark registration procedure, with particular reference to the concept of "public interest" which underlies all grounds for absolute refusal. However, the interpretation of the concept of "public interest" modifies according to the changing perspective of the approach, depending on whether the aims and interests of consumers or competitors are at the forefront.

In Chapter VII. of this thesis, I have listed the absolute grounds for refusal of registration of a trademark in the European Union in Article 7(1)(a) to (m) of Regulation 1001/2017 and analysed each of them based on the relevant CJUE jurisprudence. My analysis covered the traditional and non-traditional categories of trademarks known so far, addressed their special characteristics, and focused on the main legal principles and possible contradictions in the established CJUE case law.

Within the subsections dealing with the absolute grounds for refusal of a trademark registration, I have highlighted the subtopics relevant to the problems discussed in theory and practice of the law, and important from the point of view of the study considering the jurisprudence. At the end of each analysing discussion which focuses separately on each absolute ground for refusal of a trademark registration, I have provided a summary and conclusions on the application of the grounds for refusal discussed in that subsection.

In the concluding subsection of Chapter VII, I have attempted to summarise briefly and in order to set out the aspects which are prominent in EU case-law when examining grounds for refusal of registration of a trade mark: consistency, the identifying function of the trade mark of its commercial origin, the definition of the relevant public, the independent analyses of each absolute ground for refusal of registration in relation to the concept of public interest, the examination of the absolute grounds for refusal of registration in relation to the classes of goods.

III. Research methodology

The research method chosen to find out the cause-and-effect relationships in this study is content analysis, norm analysis, based on the study of legal norms and literature, the analysis of existing statistics, using the descriptive analysis method.

The research does not aim to use comparative research methods, neither in terms of the historical aspects of the research, nor in terms of other trademark law systems being in force in the EU member states or other countries. I believe that the examination of one or more grounds for absolute refusal of registration of a trade mark in the light of comparison the trademark laws of several countries could be the subject of separate researches in the future, such as the history of EU trade mark law, or the historical approach to the concept of public interest, or the functions of the trade mark in historical perspective of European trademark law. These are not the aims of the present research.

The thesis attempts to reconcile and apply the chosen research methods in a way that leads to meaningful results and reveals logical connections between the objects of study.

The research is primarily aimed at presenting the case law of the European Courts in the period from 1 January 2016 to 31 December 2023 with reference to the absolute grounds for refusal of registration of EU trademarks, but where it is justified by the coherence of the jurisprudence or the logic of the argumentation, it does not exclude the analysis of, or reference to the case law from the earlier period, before the trademark reform entered into force. In the context of the subject of the research, I consider it justified to present cases from the CJUE jurisprudence, despite the fact that these were discussed before the trademark reform entered into force, because they are part of the earlier case-law, and are relevant, since without them it would be impossible to show the consistency and unification process of the CJUE case-law, as well as the development tendencies of the jurisprudence.

EU trademark law is considered a relatively young area of law, with a relatively small body of literature compared to other areas of law having a long history and wide theoretical background, but it has been developing dynamically in recent years. The period of time past between the introduction of the trademark reform and the beginning of the present research is relatively short, even if we take as a starting point for the reform the amending Regulation 2424/2015,

which entered into force on 23 March 2016 and was replaced by Regulation 1001/2017, which entered into force on 1 October 2017. For this reason, relatively few monographs on EU trademark law were published in the period under review, and I have therefore focused mainly on articles and studies when studying relevant literature.

As for the Hungarian literature, I mainly relied on the monographs, studies and articles by Dr. Csécsy György, Dr. Vida Sándor, Dr. Tattay Levente, Dr. Pintz György, Dr. Lontai Endre, Dr. Millisits Endre, Dr. Szalai Péter, Dr. Lukácsi Péter, Dr. Udvarhelyiné Dr. Sági Edit. As analysing case law, I studied the articles published in the *Journal of Industrial Property and Copyright Law Review* with reference to the research period.

Regarding foreign literature, I mainly studied the writings on EU trademark law by Dr. Anette Kur, Dr. Martin Stenftleben, Dr. Irene Calboli, Dr. Jane C. Ginsburg, Dr. Alexander von Mühlendahl, Graeme B. Dinwoodie, Mark D. Janis, Ansgar Ohly, Justine Pila, Dr. Amanda Scarmadaglia, Dr. Octavia Spineanu-Matei.

To complete my research, I studied the publications of INTA, WIPO and EUIPO.

During the research work, I studied also the results of the research carried out by the Max Planck Institute on the EU trademark system with reference to the preparation and introduction of the trademark reform, and I used the EUIPO trademark research data base to obtain reports about different trademark categories referred to the relevant research period.

The aim of the thesis was to present the changes referred to the absolute grounds for refusal of registration of the EU trademark, due to the amendments of legislation in the context of the trademark reform and to examine the development of EU trademark law in this respect, based on CJUE case law.

IV. Conclusions

The EU trademark system reform is based on extensive research and has been preceded by several debates on legal theory and policy. The aim of the reform was to make the trademark system more accessible, consistent, transparent, secure and flexible. The scope of the legislator was to transform the EU trademark into an effective instrument of market competition, and also into an essential legal instrument in the process of establishing the single EU market.

Thanks to the amendments to the grounds for refusal of registration, the trademark reform has turned the concept of trademark into a more comprehensive concept, which does not only allow the registration of new categories of signs, but also became more flexible and general. This makes it possible for the future to be extended to include innovative forms of signs that have not yet been created at the current stage of development of technology and the digital world. This reflects the essence of intellectual property protection, since one of the basic objectives of intellectual property rights should be to provide legal protection for new solutions that can be commercially exploited, thereby promoting and stimulating market competition and economic development. In the field of digital development, the need for new types of trademarks is already present, as the metaverse is also creating signs that are seeking for legal protection. At present, for example, trademarks for virtual goods and services created in virtual space are not a separate type of trademark, but their registration is possible in a flexible EU legal environment. The development of the virtual world and of technology may give rise to many other types of trademark which we cannot be foreseen today, because our thinking about trademarks is currently limited by the image of signs which are perceptible to the human senses as we perceive it today with reference to goods and services produced in the real world. It is conceivable that in the future, the trademarks and the jurisprudence surrounding them, created by competition in the virtual space, will lead to further modifications, clarifications of the grounds for absolute refusal of registration, and to a systematisation and extension of the examination criteria according to the categories of trademarks.

Looking at the process of introducing the legislation that constituted the trademark reform, it may seem that the trademark reform is in fact the natural result of a gradual change of legislation, reflected in the codification process and amendments to the implementing provisions, but the trademark reform has nevertheless put the legal protection of the EU trade

mark on a new foundation. This new foundation is based on the view that, in order for the EU trademark to fulfil its purpose in the EU market economy competition, the EU trademark registration system must be made increasingly accessible to economic operators.

A study of the institutional framework of the EU trademark reform underlines that the CJUE case law shapes the legislation, and the EUIPO Guidelines for the registration of trademarks are adapted accordingly. As a result, the European Court of Justice's legal interpretation and development activities have a significant impact on the evolution of the trademark system. EUIPO strives to adopt decisions on the trademark registration cases that have a high rate of conformity with the decisions of the CJUE. Accordingly, when examining ex officio the applicability of absolute grounds for refusal of registration during the trademark registration process, EUIPO conforms mainly to the principles of the jurisprudence of the Court.

A significant proportion of trademark cases before the European Court of Justice concern substantive law issues referring to trademark registration. The first most comprehensive and important issue in relation to the registration of trademarks is the examination of absolute grounds for refusal of registration, since this set of rules determine whether a sign with reference to a given product or service is eligible for protection. The CJUE case law points in the direction of designing the application of absolute grounds for refusal more transparent and predictable.

As far as the concept of the EU trademark is concerned, the analysis of the norms shows that the definition of the trademark has been modified several times during the trademark reform , which highlights the dynamic nature of the process, each time complementing and increasingly reflecting the position of the CJUE according to jurisprudence.

Regarding trademark applications with reference to classes of goods, the requirement to specify precisely for which goods or services the applicant is seeking trademark protection, has also significantly increased the predictability of the registration process. A related result is increased competition within different market segments, as competitors have the opportunity to exploit opportunities where the trademark has "left the class blank", unless it is a reputable trademark. This rule also makes it more targeted to apply the absolute grounds for refusal during the trademark examination process.

The CJUE jurisprudence about the distinctive character of EU trademarks contains contradictions, which are mainly due to subjectivism. Accordingly, some decisions have

emphasised the principle that a particular component of a mark may confer distinctive character to the trademark, while others have emphasised the principle that a combination of different non-specific components may result in a sign which may be distinctive. The contradiction seems to be resolved in the concept of the "overall impression" created by a trademark, which is in fact determined by the perception of the relevant public of the mark in relation to the goods and/or services to which it is applied and the perception of the examiner.

The aesthetic result or aesthetic element is not in itself a criterion for the existence of distinctiveness of a trademark, but a factor which may be examined at the analysis of the distinctive character of the sign and, depending on its function in creating an overall objective impression, may help or hinder to overcome the obstacle of the absolute ground for refusal related to lack of distinctive character.

In the EU case-law studied, we find examples where the examination criteria applied by the for a certain type of trademark, for example in the case of examination of lack of distinctive character or the functionality of the trademark, have been applied by analogy to other types of trademarks. This raises the question which rules may govern the application of the examination criteria by analogy, or what kind of legal ground rules the possibility of analogous application. For example, it is established according to CJUE case law that the examination criteria for the distinctive character of a three-dimensional trademark may be applied to a two-dimensional figurative mark, a design mark or a positional mark. But is it possible to apply the same test by analogy also to a motion trademark? The common ground for application could it be the uniformity of the criterion or the similarity of the trademark types?

Oral, figurative or three-dimensional trademarks, which are widely known and used, are primarily concerned by the possibility of becoming customary, as it is less likely that any of the new, non-traditional categories of trademarks introduced by the trademark reform would have to be analysed for becoming customary in such a short time. Examining how a motion trademark or hologram may become customary may also require the introduction of further criteria in the future.

The most complex examination criteria would require the application of the examination of the ground for refusal of registration under Article 7(1)(e) of Regulation 1001/2017, based on EU case law. We cannot yet speak of a coherent set of criteria, but the case-law with reference to

the functionality of three-dimensional trademarks and other characteristics of the trade mark has formulated a number of positions in this regard, from which a set of criteria can be developed. The four-step test that has been applied so far under the EUIPO guidelines can be refined and standardised for different types of trademarks as the jurisprudence develops. The question remains whether the introduction of the concept of "other characteristic" automatically makes this absolute ground for refusal legally applicable to other types of trademarks than three-dimensional trademarks. Is case law capable of applying such objective principles of analysis with reference to all cases?

It may be observed the CJUE's attempt to prevent the conversion of time-limited legal protection into trademark protection, which can provide the right holder with unlimited, exclusive legal protection through periodic renewals (every 10 years). From the point of view of competition law, the CJUE's aim is to establish a practice for the freemarket competitors to seek to extend their exclusive protection rights only to what they actually use, and not be able to obtain permanent legal protection for technical solutions and patented solutions.

By examining the grounds for absolute grounds for refusal, it can be concluded that the trademark reform has had two effects on the registration of EU trademarks: on the one hand, it has made it possible to diversify and expand the categories of trade marks which may be placed under legal protection, on the other hand, it seeks to distinguish the trademark as a means of legal protection as clearly as possible from other forms of legal protection and quality indications, by introducing new absolute grounds for refusal of registration and by tightening the interpretation of certain registration criteria.

The well-defined distinction of the trademark from other forms of protection may lead to a more defined distinction of trademark law from other areas of industrial property law.

A clear and precise distinction between the trademark and other forms of legal protection serves to strengthen legal certainty in the trademark system. From the perspective of the functions of the trademark, the role of the trademark as an identifier of commercial origin is reinforced, since a trademark with a highly distinctive character makes it easier for the consumer to identify the product or service designated by the sign and to select the product sought. In this way, the clear distinction of the trademark from other forms of protection can contribute to the strengthening of the trademark as an instrument of competition law. The question is , what effect may have the extending the scope of absolute grounds for refusal not only to the sign meant to

be covered by industrial property rights, but also any other indication of quality on the application of the law. There is also the question of the future significance for legal theory of the fact that certain legal instruments are indications of goods covered by industrial property rights, while others are indications of other types of quality. Considering the hereabove mentioned, what will be the impact of the delimitation or extension on the functioning of different co-existent forms of legal protection? Future case law will show whether the trademark may maintain its strong position and whether the number of successful trademark registrations will increase proportionately.

The linguistic aspect is an important factor in the interpretation of the law regarding the application of absolute grounds for refusal of registration. Taking account of linguistic differences is as important in interpreting the law, as in appliance of absolute grounds for refusal. This is evidenced by the linguistic differences between the English and Hungarian versions of the legislation, and by the case law in different languages on descriptive marks or marks contrary to public policy or morality.

According to the studied CJUE jurisprudence the registration of the new types of trademarks introduced by Regulation 1001/2017, as well as the types of trademarks for which the law creates a framework but does not name them, will be uniformly accessible when the technical solutions and registration technical facilities that allow the objective, accurate, durable and accessible representation of all kind of signs be available in a uniformly accessible manner. In this respect, the question remains: will the categories of trademarks described in the current legislation, which are primarily linked to the human perception methods known to date, be retained in the future, or will new types of trademark appear which may require the use of special perception devices?

The study of the CJUE jurisprudence may lead to the conclusion, that although it has become possible to register a variety of signs as different trademark categories, a stricter approach has been taken to the interpretation of the absolute grounds for refusal of registration for each type of trademark. The various non-traditional trademarks must satisfy strict compliance conditions in order to overcome the absolute grounds for refusal of registration.

It is also becoming increasingly difficult to obtain legal protection for traditional trademarks, but the cause of this is the growing number of trade mark applications and registrations which

makes it increasingly difficult to create word marks and figurative signs that are sufficiently specific, non-generic and non-descriptive.

The strict positions adopted by CJUE as reflected in the jurisprudence referred to appliance of the absolute grounds for refusal in relation to the different categories of trade marks serves competition law purposes, since signs which become legally protected trademarks are likely to be highly distinctive and have a strong capacity to identify the commercial origin of the products and services in the EU market competition.

We may conclude that the CJUE case law with reference to the absolute grounds for refusal of registration, seems to show consistency and uniformity regarding most of the issues, based on period studied (1 January 2016 - 31 December 2023). However, it should also be noted that, due to the diversity of the different trademarks, each trademark application or deletion case needs to be examined separately and assessed on a case-by-case basis by the Court. As a consequence, we may find that different decisions may have been taken by the Court in similar cases, which is mainly determined by the facts of the case.

Thanks to the diversification of the grounds for absolute refusal under the provisions of Regulation 1001/2017 and the introduction of grounds for absolute refusal of registration of trademarks that were not previously included in the legislation, the new legislation has created a legal basis for examining the possibility of registering different signs as trademarks in relation to various forms of legal protection.

The examination of applicability of the absolute grounds for refusal has become stricter and more nuanced, in particular for non-traditional trademarks, according to the CJUE case law, and the examination criteria for traditional trademarks have become more transparent, uniform and systematised. For traditional trademarks, the process is predictable and the examination of the applicability of absolute grounds for refusal is almost standardised, thanks to the CJUE jurisprudence, which is striving for consistency, and the EUIPO guidelines, which follow the CJUE case law. This approach to interpretation of the law contributes significantly to strengthening the legal function of the trademark, to identify the commercial origin and also contributes to reinforce the role of the trademark as a form of legal protection in a competitive market.

The fact that EU trademark applications are now widely accessible, and the registration process is easy for applicants to follow, due to the digitalized registration process which requires basically only internet access, the registration process considerably simplified. This is further complemented by the EU trademark search and case law databases, which are accessible to anyone, and the overcoming of language barriers through the translation platform.

The convergence of EU jurisprudence will make the registration process more predictable and will increasingly help to clarify appliance of absolute grounds for refusal. It is true that there are not yet detailed and precise criteria for each of the absolute grounds for refusal of registration.

As a *de lege ferenda* suggestion, with reference to the absolute grounds for refusal of registration of an EU trademark, it may be formulated that the examination criteria on applicability regarding which the CJUE already has developed a consistent jurisprudence and there is a wide consensus on the approach reflected by the case law of the Court, like the criteria for the assessment of distinctiveness, the criteria for the assessment of signs contrary to public morality, the criteria for the assessment of the technical effect, if included by the legislator in the legislation implementing the EU trademark regulation, would contribute to increasing legal certainty.

The trademark reform is part of a process that could lead to the EU trademark registration process becoming a simple administrative process that can be successfully completed by the applicant without the need for trademark law expertise, within a foreseeable timeframe. This would, of course mean the achievement of the objective stated by the EUIPO Board of Appeal that the Office should achieve as much coherence as possible with the CJUE decisions and thus reduce the burden on the European Court of Justice by reducing the number of cases to be heard.

Of course, these efforts cannot completely exclude subjectivism during application of absolute grounds for refusal. Even with a high degree of standardisation of decisions, as EU trade mark law is applied on a case-by-case basis and the facts may vary, there will always be types of signs which may present a challenge, either in terms of presentation or in terms of the examination of absolute grounds for refusal of registration, since the dynamics of intellectual property law are interesting precisely because they are always trying to adapt themselves to innovations in the business world and to the latest economic and technological developments.

Registry number: DEENK/533/2024.PL
Subject: PhD Publication List

Candidate: Beáta Vigh
Doctoral School: Géza Marton Doctoral School of Legal Studies
MTMT ID: 10072837

List of publications related to the dissertation

Articles, studies (6)

- Vigh, B.:** A hangvédjegyek lajstromozása az európai uniós védjegyreform által létrehozott változások keretei között.
Debreceni jogi műhely. közlésre elfogadva (-), [1-10], 2024. EISSN: 1786-5158.
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: B
- Vigh, B.:** Törekvések és kihívások a provokatív védjegyek lajstromozását abszolút kizáró okok egységes értelmezésére az európai uniós jogharmonizáció keretei között.
Erdélyi Jogélet. közlésre elfogadva (-), [1-12], 2024. ISSN: 2734-6226.
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: B
- Vigh, B.:** A térbeli védjegyekre vonatkozó európai uniós joggyakorlat iránymutatásai a védjegyreform tükrében.
Pro futuro. 13 (1), 128-142, 2023. ISSN: 2063-1987.
DOI: <http://dx.doi.org/10.26521/profuturo/2023/1/13346>
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: A
- Vigh, B.:** Az európai uniós védjegy földrajzi jelzéseken alapuló abszolút kizáró lajstromozási kritériumai az Európai Bíróság joggyakorlatában.
Miskolci jogi szemle. 17 (4), 172-182, 2022. ISSN: 1788-0386.
DOI: <http://dx.doi.org/10.32980/MJSz.2022.4.2123>
Level of HAS Committee on Legal and Political Sciences: A
- Vigh, B.:** Az európai uniós védjegyreform hatása a nem hagyományos európai uniós védjegyek lajstromozási lehetőségeire.
Studia iurisprudentiae doctorandorum Miskolciensium = Miskolci doktoranduszok jogtudományi tanulmányai. 22 (2), 253-270, 2021. ISSN: 1588-7901.
DOI: <http://dx.doi.org/10.46942/SIDM.2021.2.253-270>

6. **Vigh, B.:** Az európai uniós védjegy (EUTM) kizáró lajstromozási kritériumai módosulásának hatása a vállalkozások védjegyválasztására.
Külügyi Műhely. 2 (1), 75-96, 2020. EISSN: 2677-0288.
DOI: <http://dx.doi.org/10.36817/KM.2020.1.5>

List of other publications

Articles, studies (3)

7. **Vigh, B.:** Mărcile sonore europene: scurte considerații privind situația mărcilor sonore europene conform jurisprudenței CJUE.
Revista de note studii și opinii juridice. 6, 1-5, 2022. ISSN: 2066-0944.
8. **Vigh, B.:** Scurte considerații privind rolul CJUE în dezvoltarea jurisprudenței privind mărcile europene.
Revista de note studii și opinii juridice. 1, 1-5, 2022. ISSN: 2066-0944.
9. **Vigh, B.:** Scurte considerații privind practica judiciară a CJUE elaborată referitor la mărcile tridimensionale sub egida reformei legislației mărcii europene.
Revista de note studii și opinii juridice. 7, 1-5, 2020. ISSN: 2066-0944.

By the directives of HAS Committee on Legal and Political Sciences:

Publications in periodicals level „A”: 2, related to the dissertation: 2.

Publications in periodicals level „B”: 2, related to the dissertation: 2.

The Candidate's publication data submitted to the iDEa Tudóstér have been validated by DEENK on the basis of the Journal Citation Report (Impact Factor) database.

29 October, 2024

